

[Kai Moltke.]

hvorfor opkøbe obligationer til den nuværende kurs, når vi stadig væk ikke har kunnet få en definition af, hvad der er åger og burde inddrages eller hindres som åger? Hvad skulle der være i vejen for, at man, hvis man ville have en vis bremse på importen, forhindrede, at kapital svømmede derhen, hvor man gennem afbetalingshandel kan opnå ikke den nuværende høje obligationsrente, men 22 pct., for biler? Og så kan vi jo gennemgå hele skalaen; i sin tid var vi helt oppe på 30 pct. inden for radio- og TV-branchen og alle de andre ting. Men i hele dette kompleks fra regeringen findes der ikke blot en stavelse om, at man koncentrerer sig om at inddrage væsentlige dele af de arbejdsfri indtægter.

Alt dette viser regeringens ansigt. For når man taler så meget om den differentierede rente, er det jo ikke alene ved boligbyggeri og gennem skibskreditfonden, vi har de lavere renteydelser, men vi har en hel skala opad, som gennem kreditsystemet, gennem import af undertiden ikke nødvendige udenlandske varer bygger på, at her gives en særlig stor rente, det, man kalder risikorente, fordi der er en vis risiko ved at give lån, give kredit.

Her er vi inde i et spørgsmål om sanering af kreditproblemerne i langt videre målestok, men her savner jeg initiativet. Jeg savner blot et udkast til de væsentlige punkter i en ny aktieselskabslov mod de skæve regnskabsår, mod koncernregnskaberne og mod sådanne ting som kommandit-selskaberne, som er helt fritaget.

Så er det blevet anført under debatten her, at vi har haft det kedelige, at ca. 800 mill. kr. er svømmet ud af landet midt i denne penible situation, fordi man har foretrukket at placere dem enten i opkøb af DM eller at forudbetale forfaldne kreditter, i det håb at kunne tjene på sådanne transaktioner. Men penge flygter jo ikke af sig selv som trukket bort af en magnet. Det foregår igennem personer, det foregår igennem selskaber, det foregår på adskillige måder. Nu hørte jeg til nogen beroligelse i går handelsministeren stå her og erklære, at man ville undersøge, hvordan denne kapitalflugt var opstået, hvor den havde sine kilder, og dér, hvor der havde fundet ulovlige spekulationsmanøvrer sted, ville man gribe ind.

Men er man nu helt sikker på, at man er i stand til regnskabsmæssigt at ramme de helt store spekulanter? Mig bekendt har hverken Nationalbanken eller regeringen særlig oversigt over, i hvor høj grad de store rederier og skibsfartsselskaber trækker deres vitterlige fortjenester hjem fra de udenlandske banker, og endnu mindre oversigt over, om man overflytter disse midler fra en bank i New York eller England til en bank i Tyskland, fordi man dér mener at kunne få en større fortjeneste. Man kunne vel endelig sige, at hvor det drejer sig om disse ting, findes der også andre felter, som i høj grad kunne komme ind i billedet. Hvad med indsigten i de udenlandske selskabers filialer og deres pengetransaktioner igennem moderselskaberne? Er handelsministeren sikker på, at man gennem undersøgelse i Nationalbanken vil finde frem til disse egentlige store bagmænd bag spekulatøren i den foreliggende situation?

Endelig, hvis man ville gribe ind mod disse forskellige former for kapitalflugt, var tiden så ikke inde til at revidere skattelovgivningen dér, hvor der er tale om de såkaldte udlandsdanskere, som har deres indtægt fra dansk erhvervsliv, men som undlader at betale skat, fordi de sørger for i et passende antal måneder at tage ophold i Schweiz, på De canariske Øer eller på Mallorca? Det var dog muligt, at befolkningen ville stille sig lidt mere velvilligt, hvis regeringen var begyndt ved denne ende.

Når vi taler om investeringer og om ophedning af økonomien, kunne man også give sig til at undersøge, om det, vi har mest brug for til modernisering af dansk erhvervsliv og dansk industri, er, at der investeres millioner f. eks. i oprettelse af nye private flyveselskaber, som påtager sig at afhjælpe Spaniens valutavanskeligheder ved daglige transporter af danske til Spanien, og til Rhodos til glæde for den græske junta og det græske diktatur. Der var for folk med lidt fantasi ganske betydelige muligheder. Havde det ikke været mere nødvendigt, at man her og for længe siden gennem de store jordlovskomplekser havde stillet en væsentlig del af spekulationsgevinsten til rådighed for staten, hvis man ville have overskud i kassen?

Men alle disse felter holder regeringen sig ærbødigt fra, og man koncentrerer sig om to